

II. MEMORII ȘI COMUNICĂRI

R A P O R T

adresat către Direcțiunea generală a căilor ferate ale Statului Român asupra cestiunilor relative la serviciul de Tracțiune și Material rulant discutate în a doua sesiunea congressului internațional ținută la Milan de la 17—24 Septembre 1887.

CESTIUNEA VII.

A. Rulementul (rânduirea) mecanicilor din punctul de vedere al unei bune utilizațiuni ale mașinilor-locomotive.

Actualminte sunt 3 systeme in usagiū și anume: a) systemul echipei simple, b) systemul echipei duble, triple sėu multiple și c) systemul echipelor și mașinelor banale.

Principiul admis de toți membrii ca punct de plecare pentru comparatiunea acestor systeme s'a enunciat astfel: «mașinele-locomotive, fără a se aduce prejudiciū randamentului lor, trebuie să deē utilizațiunea lor totală in timpul cel mai scurt posibil atāt in scopul de a se pute reduce la minimum numărul lor, cāt și pentru a pute fi inlocuite mai rēpede după usura lor complectă prin locomotive de typuri mai perfecțiionate.»

Acordul stabilit asupra punctului de plecare nu s'a putut obtine insă și asupra alegerei cel mai bun din cele 3 systeme in prezență.

Argumentele produse in favōrea și in defavōrea acestor systeme se pot resuma in modul următor : Systemul echipei simple, susceptibil de altmintrelea de per-

fectionare prin reducerea cător-va depozite și prin sporirea lungimei curselor, nu poate da de cât o utilizațiune restrinsă pentru mașini și limitată prin parcursul chilometric maximum ce se poate cere de la personalul conductor ce le însoțește și care este, că se dă așa, legat de mașina sa. În schimb însă acest system posedă, după părerea partisanilor sei, avantajele de a menagea mai bine locomotivele, de a se putea exercita un control mai ușor asupra modului manipulării locomotivelor de personalul conductor precum și de a se pute realiza o economie însemnată de combustibil și material de uns.

Systemul b) și c) permit o utilizațiune intensivă pentru mașini și o întrebuințare mai potrivită a personalului conductor ; prezintă însă inconvenientele următoare, după părerea partisanilor systemului a): sporirea sensibilă a cheltuelilor de întreținerea mașinelor pe kilometru parcurs, diminuarea economiei de combustibil și de material de uns și une ori sporirea personalului conductor, ba câte odată chiar și utilizațiunea insuficientă a acestui personal ; pe lângă aceste sistemele b) și c) mai compoartă și un personal mai numeros pentru controlarea și supravegherea mecanicilor și fachistilor.

Resultanta părerilor emise a fost, că această ceștiune fiind foarte complexă și experiențele făcute cu sistemele b) și c) neputând da până acum deslușiri statistice suficiente asupra tuturor avantajelor și inconvenientelor formulate mai sus. fiecare administrațiune de drum de fer înainte de a schimba systemul echipei simple trebuie să facă prealabil un studiu minuțios și comparativ pentru ași da samă exact atât de importanța reducerii efectivului mașinelor ce ar putea resulta din aplicarea systemului b) séu c), cât și de sporirea uneori posibilă a personalului conductor ce ar putea deriva ; căci s'a

constatat prin studii prealabile, că configurațiunea liniilor, distanțarea depozitelor și itinerariul trenurilor sunt pe unele linii incompatibile cu sistemele b) și c).

În vedere însă că nu numai în America dar chiar în Europa câte va administrațiuni importante de drum de fer precum : Südbahn austriac, la Compagnie du Midi din Franța, căile ferate ale Statului belgian etc, au făcut cu succes întrebuințarea sistemelor b) și c), sunt de părere că și administrațiunea căilor ferate române să supună introducerea acestor sisteme unui studiu prealabil minuțios și comparativ pentru a se vedea dacă convin sau nu? pe care anume linii? și la care categorii de trenuri?

Gruparea echipelor după categoria mașinilor și specia trenurilor este în unele cazuri superioară sistemelor extreme a) și c). Mai adaug, că sistemele b) și c) dând de la început aproape utilizatiunea maximă, nu sunt susceptibile pentru sporirea numărului trenurilor, ceea ce în cazuri de transporturi extraordinare este un inconvenient grav. Acest inconvenient dispare însă pentru căile ferate ce posedă deja serviciul echipei simple și doresc a adopta serviciul echipei duble, multiple sau banale, de ore ce prin această transitiune va rămâne totdeună un număr disponibil de mașini suficient pentru a pute face față transporturilor extra-ordinare la caz eventual.

Obligațiune de a se afecta un număr important de mașini pentru serviciul de rezervă, contribuie în mod defavorabil la utilizatiunea materialului motor. Acest serviciu absorbă în termen mediu până la 6% din efectivul mașinilor. Congresul în fața legilor ce regesc diferitele administrațiuni de drum de fer în această privință, s'a mărginit a exprima numai părerea că numărul mașinilor

imobilisate prin această obligațiune este in general prea mare și ar fi consult de a se reduce.

B. Rulementul mecanicilor din punctul de vedere al unei juste distribuțiuni a muncii ținându-se seamă de diferitele anotimpuri, de complexitatea serviciului și de condițiunile igienice ale zonelor parcurse?

Congressul a constatat mai întâi că serviciul normal ast-fel cum este stabilit la cele mai multe căli ferate este departe de a exceda forțele umane și că meseria de mecanic și fochist, dacă diminuează intru câtva durata serviciului lor total, din cauza activității lor intensive, nu scurtază de loc viața lor și nici nu'i expune la infirmități mai numeroase, de cât alte profesiuni.

Congressul a exprimat dorința, că in stabilirea rulementelor trebuie ca fie-care administrațiune să tindă a repartisa intre mecanici serviciul in modul cel mai egal posibil, a evita pe cât e cu putință noptile consecutive afară de domiciliu și a uniforma mai mult orele de serviciu.

Pentru a se obține o mai bună utilizațiune a personalului de mașini s'a recomandat reducerea orelor de serviciu in deposite, fie pentru aprinderea, spălarea și curățirea mașinelor, fie pentru executarea micilor reparațiuni de făcut, indicându-se că aceste lucrări mărunte se pot face cu mai mare profit pentru administrațiuni de cătră echipe de lucrători speciali de cât de mecanici și fochiști.

Numărul orelor efective de prezență pe mașini a personalului conductor s'a admis de congres de 6 pentru trenurile accelerate, de 7—7½ pentru trenurile de persoane și de 8—9 pentru trenurile de marfă in 24 ore. Aceste numere nu sunt absolute și pot fi modificate in plus séu in minus după împrejurările locale.

Congressul a exprimat de asemenea părerea, că este o datorie pentru administrațiunile de căli ferate de a spori confortul pentru mecanici : fie pe mașini in timpul mersului dispunând ca marchisele să fie mai bine construite și să fie închise pe cât se poate cu pereți laterali pentru a adăposti mai mult personalul conductor contra intemperitilor, fără cu toate acestea a facilita formarea curentilor de aer, precum și să se căptușescă platforma cu o pardoselă de lemn pentru a micșora efectul șguduiturilor și trepidațiunilor mașinelor, fie prin depozite, dispunând o amenajare și o mobilare mai satisfăcătoare in camerele de dormit.

In ce privește formarea mecanicilor am remarcat o tendință pronunțată in favoarea ideii de ai re ruta din fochiști care să fi lucrat un an numai in atelierele de montagiu, căci sunt foarte multe administrațiuni care nu pretind de la mecanici nici cea mai mică reparațiune de făcut. Acest mod de recrutare care pare a prevala este bine venit pentru administrațiunea căilor ferate române, încât cred că mulți din elevii școlilor de arte și meserii, mai cu seamă acei cari au o aptitudine marcată și se bucură de o constituțiune robustă, lucrând numai un an in ateliere, vor putea. după ce vor fi funcționat câțva timp ca fochiști, să devină mecanici, bine înțeles numai fu urma unui examen riguros asupra conducerii mașinelor și asupra semnalizării. Pe lângă acestea experiența a dovedit că mecanici recrutați printre cei mai buni montatori perd in scurt timp, din lipsa de exercițiu, abilitatea manuală a primei lor profesiuni, cea ce vine in sprijinul ideii enunțate mai sus.

In ce privește condițiunile igienice ale zonelor parcurse nu s'a produs nici o discuțiune și nici o propunere.

CESTIUNEA VIII.

Examinarea și discuțiunea condițiunilor de construcțiunea și montagiului vagónelor de călători din punctul de vedere

A. Al utilității echilibrării rôtelor :

Repartițiunea mai mult sau mai puțin symetrică și uniformă a materiei din care se compun rôtele împrejurul axelor de rotațiune și echilibrul insuficient al părechei de rôte montate pe aceeași ossie pot avea o influență: considerabilă asupra rulementului regulat al roților. Așa de exemplu un balurd de 2 – 3 klgr. pôte da naștere la iutala de 60 Kilometri unei forțe centrifugale capabilă de a balansa greutatea rôtei întregi. Din mișcarea neregulată a roților rezultă trepidațiuni, isbiri și usare rapidă și neegală ce trebuesc înlăturate.

Compagnia drumului de fer Nord frances a instalat cea întâi o serie de mașini și aparate pentru controlarea echilibrului rôtelor înainte și după montare pe ossil și pentru realizarea acestui echilibru la cas de trebuință prin rectificări și adăugiri apropiate.

Printre diversele sisteme, roțile topite séu laminate și în general roțile cu disc plin sunt acele care se pot echilibra mai ușor, fiind că prin modul fabricațiunii lor materia din care se compun este mai uniformă și mai symetric repartisată împrejurul axei de rotațiune.

Congressul fiind în unanimitate de acord asupra utilității echilibrării rôtelor 'mi permit a propune ca în atelierile noi ce sunt a se construi pentru reparațiunea vagónelor să se instalese și mașinele cu aparatele necesare pentru verificarea și realizarea acestei echilibrări.

B. Al suspensiunei : Rolul suspensiunei este de a amorti isbirile ce vagónele primesc în timpul mersului de la cale prin intermediarul rôtelor transformându-le

in oscilațiuni a cărora amplitudine depinde de la flexibilitatea resórtelor, de la viteța de mers, de la maselse ce se ciocnesc, de la starea liniei etc.

Flexibilitatea suspensiunii depinde de lungimea resórtelor și de calitatea otelului cea ce indică că pentru ameliorarea suspensiunii resórtelor trebuiesc construite pe cât se póte de lungi și cu un otel de prima calitate; lungimea lor însă este limitată atât prin dimensiunile cutiei vagonelor cât și prin spatiul disponibil între roți și longrine. De aici idea de a aplica o dublă suspensiune: suspendând mai întâiu șasiul pe roți prin resórtel pe cât se póte de lungi și apoi suspendând cutia vagonului pe șasiu.

Discuțiunea a avut loc mai cu sémă asupra construcțiunii acestei din urmă suspensiuni; acordul însă nu s'a putut stabili in această privință, unit din membrul congresului susținând separațiunea cutiei vagonului de șasiu prin întrepunere de resórtel-spirale ér altit susținând solidaritatea cutiei cu șasiul și propunând numai întrepunerea de rondele elastice de pãslă, cautschuk etc. Toti însă au fost de acord asupra necesității de a feri călătorii de vibrațiunile piesilor metalice recomandându-se pentru acest scop întrebuintarea de rondele de cautschuk séu de pele la șuruburile de regularea resórtelor între cutiile de unsóre și resórtel, la piessile de fixarea frenelor precum și acoperirea dușamelelor cu linoleum, covóre, carton comprimat etc.

De asemenea s'a arătat că vagonel cu truc sunt susceptibile de o mai bună suspensiune atât din cauza lungimea cutiei lor cât și din faptul că isbirile și vibrațiunile se transmit mai diminuate asupra cutiei vagonului prin pivoturi.

C. Limitile până la care este util de a reduce greutatea vagonelor și mijlócele cele mai practice pentru a realiza această reducțiune.

Greutatea vagonelor de călători pe loc de călător variază cu sistemele de construcțiunea vagonelor și cu gradul confortului ; ér alegerea systemului depinde pentru fie care cale ferată de climat, de obiceiuri, de exigentele publicului etc. In fața acestor factori multipli și diversi congressul fără a intra in discuțiunea comparativă a diverselor sisteme a exprimat părerea că, independent de systemul adoptat de fie care cale ferată, este util a reduce greutatea vagonelor pe loc de călător până la limitele impuse de siguranță și de stabilitate ; ér ca mijlóce pentru realizarea acestei reducțiuni a indicat alegerea judiciose a materialelor de construcțiune și întrebuințarea materialelor de prima calitate in scopul de a obtine rezistența maximă cu greutatea minimă.

CESTIUNEA IX.

Diversile alineate din care se compune acésta cestiune, in urma unor mici discuțiuni, sa'u amănat pentru viitorul congres afară de ultimul aliniat B conceput ast-fel : până la ce limită convine a executa reparațiunile locomotivelor in depozite ?

Reparațiunile locomotivelor in depozite sunt limitate prin următoarele doué considerațiuni : 1°) a face pe cât este posibil numai acele reparațiuni ce se pot termina in intervalurile de timp ce locomotivele staționează prin depozite intre curse, cea ce permite de a utiliza locomotivele mai mult și 2) a nu face de cât reparațiunile ce se pot executa economic cu utilagiul și lucrătorii speciali de care dispun depozitele.

Pe basa acestor considerațiuni, congressul a emis părerea că, in depozite nu convine a se executa de către parațiunile curente séu reparațiunile de mică importanță remănênd de reparațiunile mijlocii și principále să se execute exclusiv in ateliere.

Congressul s'a mărginit a admite expressiunea de reparațiuni curente fără a indica ce anume reparațiuni sunt cuprinse sub această denumire pe motivul că această detaliare este foarte greu de făcut.

Totuși în vederea importanței ce această chestiune prezintă pentru administrațiunea căilor ferate române, 'mi permit a rezuma comunicațiunea făcută de calea ferată Paris-Lyon-Méditerranée în această privință și care după părerea subsemnatului, ar putea se ne servescă de normă.

Reparațiunile ce se fac în depozitele acestui drum de fer se divid în 3 categorii :

1°) Prima categorie cuprinde: lucrările de vizitarea și de întreținerea zilnică a mașinilor precum: curățirea mașinilor, spălarea cazanelor, matarea și distuparea antretoaselor, îndreptarea grătarelor, strângerea diversilor organe ce compun mecanismul, regularea cursei tiroarelor, vizitarea tiroarelor și pistoanelor, rodagiul robinetelor și supapelor, reînnoirea garniturilor presse-etupelor, retecțiunea joantelor.

2°) A doua categorie cuprinde: înlocuirea piesilor uzate sau avariate prin piese de schimb furnisate de ateliere din un stock preexistent. Întrținerea acestui stock este încredințată atelierelor materialului rulant. Când un depozit are trebuința de o piessă de schimb o cere telegrafic la atelierul cel mai apropiat care o expediază imediat, ér depozitul după primirea piessei noue înapoéază pe cea veche la atelier care o repară dacă este reparabilă.

3°) A treia categorie cuprinde: lucrările de mică întreținere precum: înlocuirea țevilor de fum, înlocuirea antretoaselor, înlocuirea tiranților cazanului și bulónelor de la fermele focarelor, punerea de corniere în colțurile focarelor și a plăcii tubulare din cutia de fum, îndreptarea plăcilor tubulare din cutia de foc, repararea

fundului cutiilor de fum, autoclavelor, mecanismului, grătarului mobil și cenușerului; dressarea tablei regulatorului și tablelor tiroarelor; înlocuirea metalului de antifricțiune la tiroare, excentrice și cussinete; înlocuirea și ajustarea cussineteleor bielilor, cutiilor de grăsime etc.; înlocuirea și ajustarea garniturilor metalice, presse-garniturelor și inelelor din fund; ajustarea segmentilor și pistónelor în cilindri; ajustarea tigelor pistónelor în crosse; repararea robinetelor, tubăriei și năsiperniței.

Punerea de corniere în colțurile focarelor și plăci tubulare din cutia de fum, reparațiunea cutiilor de aburi și a cilindrilor cu frete și reparațiunea longeronilor nu se pot face în depozite de cât în urma unei autorizațiuni speciale.

Numărul lucrătorilor ajustori în depozite este determinat aproximativ pe baza de un ajustor de fiecare 100,000 km. de parcurs anual al locomotivelor. Parcurusul anual mijlociu repartizat pe efectivul întreg de locomotive este la acest drum de fer de 27000—28000 km. pe an dé locomotivă.

CESTIUNEA X.

Care e cel mai bun mod de ungere și cea mai bună cutie de unsóre?

La această cestiune ca și la cele-lalte nu s'a dat și nici nu se pôte da un respuns precis; congressul a indicat numai resultanta ideilor exprimate de membrii diverselor administrațiuni asupra factorilor principali de la care depinde eficacitatea unei bune ungeri.

Materiale de uns. În privința materialelor de uns s'a emis părerea că, cele liquide convin mai bine pentru ungere de cât cele solide și că ținând séma de pret și de puterea de ungere, oleurile minerale ocupă primul rang.

Dacă se face abstracțiune de preț oleul de rapită este superior însă prezintă inconvenientul de a fi congelabil la 6°.

Oleurile minerale fiind un produs de distilațiune sunt de o calitate care variază cu gradul și modul distilațiunii.

Pe lângă acesta în urma distilațiunii ele contin 25 — 30 % gudron care împiedică capilaritatea. Oleurile minerale pentru a fi întrebuițate ca material de uns trebuie neapărat degudronate. Constatarea calității acestor oleuri este foarte complicată dar foarte necesară.

În vedere că numărul încălzirilor de ossit la materialul rulant a căilor ferate române este enorm și fiind convins că calitatea oleurilor minerale ce se întrebuițesă lasă mult de dorit, mi permit a emite părerea de a nu se mai comanda decât oleuri minerale degudronate a căroră calitate să fie constatată la recepțiune prin toate mijlocele cunoscute până în prezent, căci numai sub aceste condițiuni întrebuițarea acestor oleuri poate fi avantajoasă.

Cutiile de unsore. Numărul tipurilor de cutii de unsore este considerabil, cea ce denotă atât importanța acestui organ cât și dificultatea construcțiunii sale.

Systemul de cutii care permit ungerea pe deasupra și pe de desubt și a căroră demontajiu este ușor pare a fi cel mai bun.

Întrebuițarea cutiilor de fer în locul cutiilor de tuciu tinde a se respindi din ce în ce mai mult.

Cussinete. Bronzul și metalul alb (de antifricțiune) sunt întrebuițate exclusiv pentru construcțiunea acestor organe; compozițiunea acestor aliage este foarte variabilă. În privința compozițiunii nu s'a produs nici o discuțiune și nici o propunere; s'a indicat numai că me-

talul alb pare a conveni mai bine de cât bronzul pentru ungerea cu oleuri minerale.

Relativ la forma cussinetului s'a opinat că la determinarea suprafeței sale de contact cu fusul trebuie a se ține seama nu numai de presiunea pe cm^2 în proiecțiune dar și de drumul ce are de parcurs oleul pentru a lubrifca toată această suprafață; s'a mai adaogat că fusul învîrtindu-se exercită asupra cussinetului cu extremitățile sale o acțiune comparabilă cu cea unui șurub producînd gripări și apoi încăldiri; pentru înlăturarea acestui inconvenient s'a recomandat ca racordamentele fusului și cussinetului la extremități să se facă cu cea mai mare îngrijire.

De asemenea s'a mai indicat că generatricea superioară a cussinetului primind presiunea maximă, nu este potrivit a face canalul de respîndirea oleului dealungul ei.

Ungerea. Modul și regularitatea ungerii vagonelor, revisiunea periodică și visitarea cutiilor de unsore sunt supuse mai la toate căile ferate unui control riguros; căci de la executarea acestor operațiuni depinde în primul loc functionarea regulată și prin urmare posibilitatea unei bune utilizațiuni a materialului rulant.

Încăldirile frecvente ale fusurilor în mare parte consecințele unei ungeri defectuose pe lângă că ruinează piesele frotante, imobilizează vagoanele și pot uneori provoca accidente grave.

În privința ungerii, Congressul a recomandat ungerea periodică care trebuie făcută la intervale de timp ce variază cu felul vagonelor și cu capacitatea cutiilor de unsore. În general ungerea periodică se face la fie-care 15 zile pentru vagoanele trenurilor accelera'te, la fie-care lună pentru vagoanele trenurilor omnibus și la fie-care două luni pentru trenurile de marfă.

Cutiile de unsóre cussinetele, ossiele, plácile de gardá resórtele de suspensiune etc. sunt supuse din timp in timp unei revisiuni minutióse care necesitá demontarea cutiilor și rádicarea vagónelor. In vedere cá acéstá revisiune periodicá cerutá de siguranța exploatárei are gravul inconvenient de a imobilisa materialul rulant și de a inmultí șansele de încáldirea fusurilor, s'a arátat cá este necesar a distanta cât se póte mai mult períodele acestei revisiuni.

Unile drumuri de fer precum Nordul și Éstul frances nu procedézá la revisiunea acéstá decát când trebuie a se schimba un cussinet usat, un fus ajuns la ltimea de usurá séu când trebuesc strungite bandagele

In general acéstá revisiune éste impusá de legile de exploatare séu regulan entele de politie și in acest cas basa cea mai ráționalá este numérul Kilometrilor parcursi de fie-care vagon.

Perioda revisiunii la cele mai multe cáli ferate este cel mai tárdiu dupá doui ani sau dupá 30000 kilometri.

La cele mai multe cáli ferate intre 2 revisiuni periodice se face visitarea cutiilor de unsóre și inlocuirea complectá a oleului. Multe administrátiuni au introdus un system de premii pentru ungerea vagónelor și de amenzi pentru încáldiri.

CESTIUNEA XI.

Care este cel mai bun system de prime pentru reparațiunea materialului rulant și pentru serviciul locomotivelor ?

Expunerea detailatá a tuturor systemelor de prime se aflá in memoriul prezentat Congresului de către raportor; mé voiú márgini dar, ca și pentru cele-l-alte cestiuni a resuma numai discuțiunea ce a avut loc și a indica rezultanta ideilor emise in cursul discuțiunii.

În privința primelor pentru reparațiunea mașinelor nu s'a putut stabili nici o înțelegere de ore ce unit din membrul au susținut că mecanicii și fochiștii nu trebuie să se facă reparațiuni la mașini, ér altii că este oportun de a i încuragea să îngrijescă de mașină și să executeze mici reparațiuni.

În ce privește cele-l-alte prime de combustibil, material de uns, de parcurs etc. s'a emis părerea unanimă că, personalul mașinelor putënd prin silința și abilitate să realizeze o economie însemnată în folosul administrațiunilor căilor ferate, este just și util de al interesa direct acordându'i o parte din economii.

S'a mai adăugat că chiar în cazul întrebuințării echipelor banale este avantajos de a se acorda aceste prime care să se decompțieze după mașini și apoi să se repartizeze între diversele echipe care au condus aceeași mașină în proporțiune cu parcursul kilometric a fie-cărei echipe.

Pentru ca primele să aibă o influența bine-făcătoare asupra personalului este necesar ca ele să fie stabilite în mod judicios și pe base alese ast-fel în cât suma tuturor primelor să represinte aproximativ 20—30% din apunțamentele fixe.

Ca prime mai puțin răspândite s'au citat următoarele
 1) prime de curățitul mașinelor locomotive; 2) prime de formațiunea elevilor mecanici; 3) prime pentru constatarea avariilor; 4) prime pentru economia materialelor de șters; 5) prime de combustibil pentru mașinele fixe; 6) prime pentru economie de material de uns la vagoné și prime pentru revisiunea periodică a vagonélor.

Dintre tóte aceste prime cele indicate sub No. 3 și 6 ar fi fôrte nimerite, după părerea subsemnatului, a se introduce la căile ferate române atât pentru a stimula

personalul de revisiune din stațiuni, depozite și ateliere de a examina materialul rulant cu mai mare atențiune, cât și pentru a reduce numărul însemnat de încăldiri de ossil ce se produc la vagoane din cauza mai cu sémă a neglijenței de ungere și revisiune. În adevăr la vagoanele căilor ferate române în primul semestru a. e. s'au constatat aproape 2700 încăldiri de fusuri; cea ce, dacă raportăm la cantitatea de tone brute kilometrice din anul 1885 pe primul semestru în sumă 360.909,426, ar indica o încăldire pentru ele-care 133.670 tone kilometrice brute; pe când d. e. Compania K. Ferdinand Nordbahn au relevat pentru asemenea în ultimii ani numerele mijlocil următoare: I trimestru al anului 1 încăldire pentru 1,200,000 tone brute kilom.; II trimestru al anu'ui 1 încăldire pentru 750.000 tone brute kilom. III. trimestrul al anului 1 încăldire pentru 550,000 tone brute kilomet. IV trimestrul al anului 1 încăldire pentru 900,000 tone brute kilomet.

CEȘTIUNEA XII.

Ce conclusiuni se pot trage din dublul punct de vedere economic și tehnic din ultimile rezultate obținute cu frânele continue automate séu neautomatice?

Discuțiunea asupra acestei cestiuni a fost foarte scurtă și s'a mărginit numai la examinarea mijlócilor propuse pentru a se înlătura câte va inconvenientele ce presintă frâna Westinghouse automatica precum: deteriorare rapidă a teviilor de caoutschuk pentru accuplare, limitarea presiunii în rezervoarul de aer comprimat, reducerea presiunii în conducte, etc.

În privința valórei automaticității și diversilor sisteme de frâne, nu s'a produs nici o discuțiune. Utilitatea frânelor continue la trenurile de călători s'a recunoscut în

mod unanim; in privința introducerii frânelor continue la trenurile de marfă s'a emis părerea, că ar fi de puțină utilitate și că pentru Europa ar fi imposibilă din cauza diverselor sisteme de frâne continue adoptate in diferitele țeri.

CEȘTIUNEA XIII.

A Iluminatul trenurilor. Care sunt rezultatele obținute cu modurile noi de iluminat (petrol, electricitate etc.

Petroleu. Avantajele petroleului sunt de a da o lumină albă puternică și efină; ăr inconvenientele consistă in dificultatea de a da stabilitate luminei, in volatilitatea și inflamabilitatea acestei materii și in necesitatea de a prevedea lanternele cu caminuri. In privința pericolului de incendiu ce petroleul ar pute să producă s'a ășis că acest inconvenient se pôte inlătura intrebuintându-se numai petroleuri care să nu se aprindă de cât la temperatura de 70'.

Lampa de potroleu cea mai bună până acum este cea construită de Shallis și Thomas și perfecționată de compania Orléans. Acesta compania intrebuintează petroleuri care nu se aprind de cât la temperatura de 126°. Cu tôte acestea unele companii, după incercările făcute, au renunțiat la lampa Shallis și Thomas.

Electricitate. Nu s'a produs nici o discuțiune din causă că puținele incercări făcute până acum n'au avut nici un succes practic.

De și rezultatele obținute cu petroleul șunt destul de insemnate, totuși pentru vagónele noi ce administrațiunea căilor ferate române are intențiunea să cumpere șunt de părere a se adopta iluminatul cu gazul extras diň rămășitele de păcură, remănénd, a se incerca petroleul numai pentru vagónele circulând pe liniile locale și secundare

și éla pentru ce: iluminatul cu gaz extras din petrolu care este cel mai bun din tóte systemele cunoscute până astăzi nu revine pentru vagónele cese vor alimenta din usina garei Bucuresci mai scump de cat iluminatul cu petrolu; in adevár un bec iluminând un cupeu consumá aproximativ 25 litre pe órá și evaluând metru cubic de gaz necomprimat cu 35 bani, care majorat cu 7 bani cheltuelile de compressiune inclusiv amortismentul capitalului de constructiune, indica pe bec și pe órá o cheltuéla aproximativá de: $0,025 \times 0.42 = 0.0105$ lei; pe când o lampá Shallis și Thomas fără a putea da o luminá egalá cu cea a unui bec de 25 litre consuma aproximativ pe órá 35 gramme petrolu rectificat de prima calitate, cea ce indicá o cheltuéla aproximativá de $0.035 \times 0.30 =$ lei 0.0105, admitând 30 bani prețul unui kilogram de petrolu de prima calitate. Pentru liniile locale și secundare unde gazul comprimat ar trebui transportat din Bucuresci séu ar fi necesitate a construi usine noi, de sigur petrolu este mai economic.

B. Incálditul trenurilor. Care sunt rezultatele obținute cu modurile noi de incálditul trenurilor?

Discutiunea s'a márginit numai asupra systemelor noi de șofrete cu acetat de sudá, cu bare de fer inferbántate, etc., systemele de incáldire intensivá cu aer cald, cu apă, cu aburi etc. fiind trecute aprópe sub tacere.

De óre ce systemul de incáldit cu șofrete este condamnat in mod categoric de publicul nostru, perfectiunile aduse acestui system nu ne pot interessa decât in mod sciéntific.

Printre systemele de incáldire intensivá cel care tinde a se rspândi mai mult este incáldirea cu aburii luați de la locomotive. Calitáțile acestui sistem sunt: regularea ușórá, incáldirea uniformá in compartimente; serviciul

aparater este simplu și cheltuelile de încălzire foarte mici ; siguranța este completă din punctul de vedere al incendiului. Inconveniente sunt : distrucțiunea rapidă a tevilor de caoutschuk pentru accuplare și imposibilitatea de a întrebuința vagoanele pe linii care nu posedă acest system de încălzire. Pe baza acestor considerațiuni sunt de părere a se adopta acest system de încălzire pentru vagoanele noi ce sunt a se comanda, (de orice systemul actual «May-Pape» n'a dat rezultate satisfăcătoare.

Bucuresci 10 Noembre 1887

Șeful Serviciului atelierilor și
materialului rulant.

Th. Dragu.

